

SOFINĀĀEINY ZUBY

PondĀĀĀ-, 10 ĀĀerven 2013

Naši tĀ™inĀĀiletĀ koĀĀce Sofince vytrhali skoro všechny zuby. Znovu jsem si pĀ™ipomnĀĀla, proĀĀ máme tak rádi zvíĀ™Ātka: jsou dojemným obrazem našeho naivnĀĀjšiho ĀĀ. Sofinka (u veterinĀĀ™e jsem ji zbabĀĀle nahlĀsila jako ĀĀofku, protoĀĀĀe její skuteĀĀné jmĀno "Sofja Semjonovna" je pĀ™Āliš vĀstĀ™ednĀ) trpĀĀla uĀĀ nĀĀkolik zĀnĀĀtem dĀsnĀ a bez vytrvalĀ veterinĀrnĀ pĀĀe by uĀĀ dĀvno neĀĀila.

JasnĀĀ, stĀlo nĀs to hodnĀĀ penĀĀz, ale jak prohlĀsily moje dĀĀti, kdyĀĀ nĀm kdysi alergolog zakazoval mĀt doma koĀĀky: „Pan doktor nechĀpe, ĀĀĀe koĀĀĀka je taky ĀĀlovĀĀk.“ Sofinka je ĀĀlovĀĀk, tedy koĀĀka vĀĀĀnĀ, pĀ™ĀsnĀ, z obyĀĀejnĀ a velmi hezkĀ, s obliĀĀejem pĀ™ĀpominĀjĀcĀm sĀĀviĀĀku. Našli jsme ji u nĀs v sousedstvĀ jako malĀ kotĀĀ vyhozenĀ na ulici, kterĀ nĀs s mĀĀoukĀnĀm pronĀsledovalo tak dlouho, aĀĀ jsme se ho ujali. No a dnes tedy její zdravotnĀ stav dospĀĀl k tomu, ĀĀĀe jĀ bylo tĀ™Āeba odstranit všechny zuby aĀĀ na špiĀĀĀky. PĀ™Āed tĀdnem jsem musela Sofinkou jet na pĀ™ĀedoperaĀĀnĀ odbĀĀr krve, coĀĀĀ pro ni pĀ™Āedstavovalo dvanĀctihodinovĀ hladovĀĀnĀ a pak nedĀĀstojnĀ na do pĀ™Āpravky. TeĀĀ, kdyĀĀ jsme mĀĀli jet na samotnou operaci, uĀĀ Sofinka velmi dobĀ™e vĀĀdĀĀla, ĀĀĀe kdyĀĀ nedo vĀĀštĀ to nĀĀco nedobrĀho. ZavĀ™Āli jsme ji v obĀvĀku, aby nĀm neutekla na zahradu, a ona nĀs zdrtila svĀm pĀ™ĀĀ pohledem a zalezla do nejbezpeĀĀnĀĀjšiho ŀkrytu, jakĀ znĀ – za knihy do knihovny, kde není vĀĀbec vidĀĀt a kde bych ji urĀĀitĀĀ nenašla, kdybych o její skrĀĀši uĀĀ dĀvno nevĀĀdĀĀla. ZbĀvaly ale ještĀĀ asi ĀĀtyĀ a tak po dvou hodinĀch vylezla a zkoušela mĀĀoukat u dveĀ™Ā, zda ji nepustĀm ven. Pak si chvĀli rezignovanĀĀ zdĀ™Ām na gauĀĀi, a zase se pĀ™ĀĀplĀĀila ke dveĀ™Ām a tichouĀĀce ĀĀekala na svoji pĀ™ĀĀitost. Bylo mi jĀ hroznĀĀ lĀto, ale ne pĀ™Āinesla jsem pĀ™Āpravku a zĀĀala ji lovit... Sofinka velmi nedĀĀstojnĀĀ zalezla pod velkĀ bufet, odkud jsem ji musela vyšĀourat smetĀkem. KoneĀĀnĀĀ jsme se mohly vypravit na zĀkrok… V pozdnĀm odpolednĀ nĀm ji vrĀtili ještĀĀ celou obluzenou a motajĀcĀ se, ale vyhladovĀĀlou, takĀĀĀe se hned vrhla na jĀdlo a vzĀpĀĀtĀ se pozvracela. Tak jĀdlo pro ten veĀĀer vzdala, uchĀlila se ke mnĀĀ na gauĀĀ a s pĀ™ĀedenĀm se ke mnĀĀĀ tulila – vyprĀvĀĀla, jak jĀ bylo šp Ale asi mi všechno odpustila a hledala u mĀĀĀ ŀtĀĀchu. No a druhĀ den uĀĀ byla zase ĀĀilĀ a chovala se ŀplnĀĀ normĀlnĀĀ. Ani nevypadĀ jako bezzubĀ staĀ™enka. Snad si bude ještĀĀ dlouho uĀĀĀvat ĀĀĀivota… EVA HAUSEROVĀ